

[Grünbaum.]

En lille smule om de problemer, der opstår ved hjemsendelsen af soldater. Også her ser det ud til, at finansministeren vil søge at finde en løsning på det problem, der opstår ved, at soldaten ved hjemsendelse og genoptagelse af normalt arbejde får en alt for kraftig beskatning. Vi mener, at man fra finansministerens og socialministerens side burde have været mere opmærksom på disse problemer. I det hele taget, vil jeg gerne sige, synes der at mangle en lille smule samarbejde mellem finansministeren og socialministeren på disse områder. Man bør selv være opmærksom, så snart tingene dukker op i pressen, og selv finde løsningerne, inden vi rejser sagerne her i folketinget. Der har været for megen træghed, man har ligesom skullet skrubbes frem til at finde løsninger på disse områder.

Nu har finansministeren givet tilsagn om, at han vil søge dette problem løst ved, at den sociale understøttelse, hustruen får, kan blive betragtet som A-indkomst. Det vil løse noget af problemet, men på den anden side vil der så også opstå det følgeproblem, at soldaterlønnen vil blive beskattet med trækprocenten, og det kan meget vel blive den fulde trækprocent, fordi det formentlig bliver bikortet, der skal anvendes dér. Derfor vil jeg lige henlede finansministerens opmærksomhed på, at der så også kan opstå et problem, for hvis vi skal til at trække 40-45 pct. i selve soldaterlønnen, forekommer det noget urimeligt; jeg ved ikke, hvor stor den er, men den er jo ikke overvældende. Det er derfor et spørgsmål, om man ikke kommer til at kigge både på soldaterlønnen og på de sociale understøttelser, som soldaterhustruen får i den tid, manden er inde som soldat, og måske sætte dem noget op, når man skal til at trække skat i dem.

Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om man ikke kunne betragte soldatertiden som en selvstændig skatteperiode og ikke lade den gå ind i en almindelig årsberegning. Det var da en tanke, der var værd at overveje. Der er en så væsentlig ændring i den pågældende skatteydere forhold, dels når han bliver soldat, dels når han vender tilbage fra soldatertjenesten, at man kunne sige: lad os betragte soldatertiden som en adskilt, særlig periode, og lad så de nye skatteforhold

træde i kraft fra det tidspunkt, da vedkommende vender hjem og genoptager sit civile arbejde.

Det ligger egentlig godt på linje med selve ideen i kildeskatten, nemlig at skatten hele tiden skal følge indkomsten. Jeg har fornemmelsen af — jeg vil kun i dag rejse det som spørgsmål, ikke som nogen egentlig kritik — at man har været for ivrig efter at få årsskatten til at passe, sådan at hvis skatte-situationen skifter, og altså i dette tilfælde manden vender hjem fra soldatertjenesten, skal man med vold og magt have tingene til at passe, sådan at skatteproblemerne er klar, når året er gået. Jeg er bange for, at man i for høj grad er indstillet på dette fra skattemyndighedernes side, for så vidt både de statslige myndigheder og de kommunale myndigheder. Det var måske nok værd at tage op til en lille vurdering, om der ikke var mulighed for i højere grad at adskille sådanne perioder, så man ikke kom ud for de problemer, man har fået her. Man kunne selvfølgelig — det er nu et lille sidespring — gøre soldaterlønnen skattefri fremfor at sætte den op og så trække skat i den.

Må jeg til sidst takke finansministeren for de bemærkninger, han har gjort i udvalget, og som er med i betænkningen, om inddrivelsen af ikke-indbetalte A-skattebeløb fra de indeholdelsespligtige. Vi er alle sammen enige om, at her er et problem, der virkelig bør tages fat på. Der er jo ingen restancefrist i kildeskatteloven. Pengene skal indbetales senest den 10. i den følgende måned, og det vil i de allerfleste tilfælde formentlig være grov uagtsomhed eller det, der er værre, hvis man ikke indbetaler disse penge. Der har været problemer i overgangstiden. Det er forståeligt, at man, når man ikke var helt sikker på, om der var en restance, ikke har faret for hårdt ud mod de formodede restanter. Men det må vel siges, og det er finansministeren helt enig i, har jeg forstået, at der skal tages meget hårdt fat på dette. Det er ikke de indeholdelsespligtiges penge. Det er penge, der er opkrævet på det offentlige vegne, og de må ind. Om man så skal over til en ny ordning, sådan at pengene skal udskilles på særlig konto, må vi overveje. Men allerede det, der er med i betænkningen om det, og finansministerens løfte om at drøfte problemerne med justitsmini-